



Folketingets Socialudvalg

Sagsnr. 2014 - 9475

Dato: 11. november 2014

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 15. oktober 2014 følger hermed ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forholds endelige svar på spørgsmål nr. 11 (SOU alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 11:

"Vil ministeren redegøre for baggrunden for, at ordningen med at bruge ledsagere til bassintræning er ulovlig, som det fremgår af artiklen "Forbudt for amatører at hjælpe med træning" bragt i JydskeVestkysten søndag den 12. oktober 2014? Og agter ministeren på den baggrund at tage nogle initiativer til at gøre ledsagerordningen mere fleksibel, så mennesker med handicap kan anvende de bevilgede ledsagertimer efter deres behov og ønsker?"

Svar:

Ledsageordningen i servicelovens § 97 giver ret til 15 timers ledsagelse om måneden til borgere, som ikke kan færdes alene grundet betydelig og varig funktionsnedsættelse. Timerne skal anvendes til individuel ledsagelse til aktiviteter, som borgeren selv vælger, og som ikke indeholder socialpædagogisk bistand. I principafgørelse nr. C-8-06 har Ankestyrelsen fundet, at ridefysioterapi, som er lægeordineret, ikke er en selvvalgt aktivitet i den forstand, som kræves efter servicelovens § 97. Det, at borgeren i den konkrete sag var glad for terapien, kunne ikke føre til et andet resultat.

Ledsageordningen omfatter selve ledsagelsen, og de funktioner der er direkte forbundet med denne, f.eks. hjælp med at tage overtøj af og på, samt hjælp med kørestol og andre ganghjælpemidler. Ordningen omfatter derimod ikke personlig og praktisk hjælp, socialpædagogisk bistand eller træningsindsatser efter serviceloven. Ledsageordningen supplerer således servicelovens øvrige ydelser, men erstatter dem ikke. Det er derfor også ministeriets opfattelse, at en kommune ikke kan vælge at lade en borger bruge sin ledsageordning på aktiviteter, som

kommunen har pligt til at yde til borgeren efter andre bestemmelser på baggrund af en konkret og individuel vurdering af den pågældendes behov for hjælp.

Det er ikke muligt ud fra oplysningerne i artiklen at vurdere, om den beskrevne brug af ledsagere til basistræning er i overensstemmelse med lovgivningen. Det fremgår således ikke af artiklen, om bassintræningen er selvvalgt eller lægeordineret, ligesom det ikke fremgår tydeligt, hvilke opgaver ledsagerne varetager i forbindelse med træningen i vandet.

Hvis bassintræningen er selvvalgt i lovgivningens forstand, og ledsagernes opgaver alene omfatter selve ledsagelsen og de dermed direkte forbundne funktioner, er det ministeriets opfattelse, at ledsagelsen falder inden for ledsageordningen i servicelovens § 97. Hvis bassintræningen ikke er selvvalgt i lovgivningens forstand, eller hvis ledsagernes opgaver f.eks. omfatter socialpædagogisk bistand til at motivere til at træne i vandet, falder ledsagelsen derimod uden for servicelovens § 97. Det fremgår i øvrigt af artiklen, at kommunen i øjeblikket arbejder på en løsning, så borgerne fortsat kan få hjælp i forbindelse med deres bassintræning.

Det er min opfattelse, at ledsageordningen i servicelovens § 97 rummer tilstrækkelig fleksibilitet i forhold til ledsagelse til aktiviteter, der er selvvalgte i lovgivningens forstand. Endvidere kan formålet med ledsageordningen, som er at medvirke til inklusion i samfundet ved at give mulighed for deltagelse i selvvalgte aktiviteter, gå tabt, hvis ordningen udvides til også at omfatte ledsagelse til ikke selvvalgte aktiviteter som f.eks. lægeordineret træning eller terapi.

Manu Sareen

/ Hanne Stig Andersen